

העולם הזה

העורך הראשי:

אורי אבנרי

ראש המערכת:

שלום כהן

עורך משנה:

רוב איתן

עורך כיתוב:

סייבי משת

כתב בכיר:

אלי תבור

חברי המערכת:

שייע נלור, לילי גליץ, דוד הרוביץ,

רותי ורד, אברהם חרמון, יוסף אבר,

חברי, אביבה סטן, אבנר פרי, עמוס

גינר, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8, תל אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. מען למברקים: "עולמפרסט". המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 31139. ההפצה: דוד טופל ובניו, תל אביב. המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

ע"י י. קי.

יחד עם זאת, לא נגיד כי הקומוניסטים הם בוגדים, ולא נתן יד לכל נסיון לסתום להם את הפה ככה. נגן על חופש הדיבור של מקי, כמו על חופש הדיבור של כל גורם אחר בארץ, ואם ייעשה נסיון לפגוע בחרות האזרחי, מיישהו, נתייצב להתגונן — אם יהיה קומוניסט או אנטי-קומוניסט.

כשהמדובר בהשמצות וביחס לאמת, מורד מה קטן המרחק בין שני הקצוות. בשטח זה אין כמעט הבדל בין שיטות מקי לבין שיטות מנג'וון-החושך. כי מנג'וון זה גם הוא אינו טומן את ידיו האדומות בצלחת. לאחרונה הוא פיתח נגדי אישית מסע השמצה שגם הוא מבדח למדי. אנשי המנג'וון מפיצים מפה לאוזן שמועות מוזעזעות על עברי הקרבי. מסתבר שהייתי משתמש מבטן ומלידה, עוקרתי ונשטתי את חברי לקרב. נראה שנפצעתי בשעה שהתחלקתי על קליפה של בננה איירסם בין פלוגיה ועיראק אלימנשיה.

השבוע שמעתי דברים אלה בפנים הראי שונה כמו אוני. איש מפא"י שמנען ושור פעיל, בחולצה לבנה, השמיע אותם לקבוצת עובדי-ישיבה צעירים ליד מוגרבי, בעת ההרמה למען משפחת עזריאלי וא"י סליב. הוא סיפר כי בימי הקרבות הייתי חברי בעמדה בג'יבנה. נשלחתי עליהם להביא לחם, וניצלתי את ההזדמנות כדי לברוח. הנערים שהקשיבו לספור פנטסטי זה לא יכלו לדעת כי פלוגת שועלי-שמשון, אליה השתייכתי, לא לחמה מעולם בג'יבנה. כל חייל בעל נסיון קרבי מינימלי יצחק למשמע סיפור על "הבאת לחם", סיפור הלוקה ממע אוצר המושגים של מלחמת-העולם הראשונה. אילם האיש, שהסתלק כאשר ביקשתי למי סרו לי את שמו ומספר תעודת-הזהות שלה, כלל לא התכוון לכך. הוא קיווה כי השמועה תדבק ותעבור הלאה.

הייתי משפיל את עצמי אילו הייתי עונה על השמצות מסוג זה. אולם רציתי רק לשאיל שאלה אחת את יוזמי המסע הזה: האם כדאי לכם דהקא לפתוח בויכוח מסוג זה? אם נתחיל לבדוק איפה היה כל אחד מ'אתכם ומאתנו, עלולים להתגלות דברים מעניינים מאד. עברנו הקרבי ידוע לאלפים, ו'הוא רשום בספרים הנושאים את הגושפנות הרשמית של צה"ל ושל ראשי התשתיות. עברכם שלכם מפוקפק מאד. האם אין כאן מצב של "בכנות התלוי אין מוכירים את החבל?"

לא רצינו בעבר לנהל ויכוח על פסים אלה — פן יחשדו בנו כי אנו רוצים לנצל למען מטרות פוליטיות או אנוכיות תקופה בה מילאנו רק את חובתנו, כמו אלפי חיילי לים קרביים אחרים. אולם אם אתם רוצים להתמודד דהקא בכנות זו — יבושם לכם. לא אנהנו נירחע.

ע"י י. קי.

מכתבים

מסנו. היא נחשבת לרווקה ויכולה להינשא לכל מי שלבה הפך. דיניישראל קובעים, שאיש אינו יכול לקדש אשה בעל-האשה ונגד רצונה (לדברי כל המוסקים, אין האשה מותרת שלא לרצונה, דווקא במתנדשת היה הדיון, שהאיש יכול לנרש אשתו בעל-כרח ונגד רצונה. אולם דבר זה בא על תיקונו

באתר מחרמותיו של רבנו נרשום — מאור הנולה" ששקע נידוי ושמחא, ביו היתר, גם על המנרש אשתו שלא לרצונה; הכנסת הר סופה וקבעה גם סעיה פלילי על העושה כן. מכל-מקום, כולו עלמא לא פליגי, שאם כי מנרש אשתו שלא לרצונה, אף שהדבר אסור, הנירושיו תופסין; הרי במקדש אשה שלא לרצונה — הדבר גם אסור והקידושין גם אינם תופסים מעיקרם. כמוכין, אין האב יכול לקדש בתו /או לאכוף אותה שתתקדש לאיש, לאחר שהגיעה הבת לגיל שתיים-עשרה שנה ויום אחד. ית-רעליין, אמנם לפי דיני ישראל, יכול האב לקבל קידושין לבתו התי מנה (שגילה פחות משתיים-עשרה שנה ויום אחד), מרצונו הוא ללא התחשבות בדעתה של הבת; אולם, בהגיע הבת לגיל שתיים-עשרה שנה ויום אחד, יכולה היא, לצאת כמאונ" — היא מטום צריכה להודיע, שי הנה ממאנת כבעלה, וקידושה פוקעים מאליהם ואין היא זקוקה אפילו לנט. לצערי, עלי וזקוקה אפילו לנט. גם כתי-הדיון וגם כתי-המשפט המתווים ב' מדינתנו — אשר להם שיפוט הלקי כדיני משפחה — בדבר הלכה בענייני-אישות ונגד קים במישורין ובעקשיון לכיבוכים ולסגור יות משפחתיים.

יצחק א. דגני, ירושלים

חומר נפץ

רצופה בזה המחאה עליסר — 5 ל"ו, כתורמה למשפחות עצורי ואדיסליב. שמשון קלינגר, צפת

...אנו תורמים 10 ל"ו לקרן ואדיסליב, בהתחשב במעבנו — שעד עכשיו, אחרי 10 שנים במעברה, איננו יכולים לצאת מוהמה ולכלוד ממשידה כחור ליד כרו המים. יעקב הייצמן ואליהו אדרי, מעברת אחוזה, חיפה

תוד הרכנת ראש ורנשי הוקרה אני מודה לך בשם כל אותם תושבי הארץ שהיו מ' לא פגורום סתרי-הסיבה של משפחת ישראל, העולם הזה העתון היחיד שעמד על המשמר, מחרגע שיריה בווייה של אדם חסר האחריות הציתה את הבית אבקה-שיריה ב' ואדי. הוא לא חשב לומר את האמת ולחזור עליו שוב ושוב. כשמי יבושם חבתי לכסל קבלניא את תורתו. אהיה ממך, חיפה

ש. ב. תל אביב

... בני ישראל אחים הם. מות הגיבורים של נתן אלבז ו' (העולם הזה 1140), זכרתי את שנות יוכיה: בשעה ששמע את נקישת הרימון הוא שקל את אשכנז, תו לחבריו ואחיו ל' יהודים, מבלי ל' דוק אם הם אשכנזים או ספרדים, ו' הגו עליהם בנוש.

רפאל בן-הרוש, בני ברק

תושבי ואדי סליב לא צדקו בחשכם כי יפתרו את בעייתם בזריקת אבנים. רק בזריקת אמת יושעו לעצמם: וזיקת הפיתאקות לקפטי... בטון אהרן, באר-שבע

...כפרעות שנערכו בשבת האחרונה בואדי סליב אשמים בראש וראשונה אלה המסתים את התאוריה על האפלייה... גם אני מבינות ערות-המורה. אולם איני ישה באפי ליה זה. להיפך: אני עושה הכל כדי לעלות ליה אחי האשכנזים. אני לומדת וזוכה להעי רכה בכל מקום ואיני חשה על עצמי את האפלייה. זוהי הדרך היחידה. ר. מ. טנדונט וז. באר-שבע, ירושלים

...מי שמוען כי אין אפלייה בין ערות המורה — עיוור הוא. מסטימטיקה קצרה: בכנסת ישיבים פחות מחמישה אחוזים מבני עדות המורה; כוועדות הכנסת — פחות מ' עושה אחוזים; במקידות הבכירה — פחות מארבעה אחוזים; בין טנדורים ונספחים — שמונה אחוזים; במנג'וון הסוכנות — תשעה אחוזים; בין המפוטרים — יותר מ' אחוז; בין מחוסרי תשיון — יותר מ' אחוז... (שלחתי סכתה ל' דבר"ר" — הם אפילו לא השיבו לי עליו, כל שכן בעל"א מ'יססמו אותו).

ליאון כהן, שכונת התקווה

הפאכ המר שאנו עדים לו — איננו עדי תי, הוא סוציאלי כמהותו. אין בארץ אפלי ייה עדות. יש תוסריסובלנות ביועדתי... אהיה לבנה, רמת-גן

...התכישו ל'כס: את מי אתם מכתירים בתור מנהיג — את בן-הרוש, המארנו ו' מתננו שיחטה של כל האשכנזים. האין מורא בליבכם?

שלמה בן-שחר, רמת-גן

אני מודה לכם על שהסכתם, ללא מורא וחדר, את מירת הקרבתה של העדה המארני קאית מאז קום המדינה. נוויות בנינה מרפ' דות את אמתנו, ואיש לא יכתיש את קיומו של 120 נפשות ההתיישבות, שהוקמו עלי ירינו בנקודות מסוכנות. אהרן גליץ, מושב כסלון

משה ריין מצא את הפתרון למיתוחת ה' עדותיו. בתקופת המתיחות בניבול לא היו כיימות בעיות כאלה — באמצעות מאור כ'דבר", המעיל דיין את תגובת השרשרת, קיווה לפתור את בעיות הבעורות. אסתר פורת, קריית-אונן

...כמפקד מחלקת החבלה, אליה השתייך בזמנה דוד בן-הרוש, ברצוני לעמוד על הנאמר בכתבה, "לירתו של מנהיג" (העולם הזה 1139). באותה תקופה לא הוכשרו ב' מחלקות החבלה לספל ב"חומר נפץ הערתי", כפי שנאמר בכתבה, אלא כמו האחרים כן גם בן-הרוש הוכשר, למד וביצע על הצד הטוב ביותר, את אותם הכרבים שטרפו את חלקם בהקמת המדינה, ולא בפירורה. עויל רב עלול עליכן להיגרם לאלה שעסקו ועוס' קים במלאכה זו — "חבלה צבאית". יצחק קאהר, חיפה

העולם הזה ציין כי בתקופה המאושרת בחייו, תקופת שרותו בצה"ל, בחר בן-הרוש במקצוע החבלה, מה שהכשיר אותו, כנראה, מאוחר יותר, לספל בחומר נפץ מסג אחר — ולא להיפך.

ציירי הפוקדון

משלחת סיור של נוער עברי-ערבי לקפטי סיו ותורניה הגיעה בשבוע שעבר בסרי רות מהאניה, "מרס' רה" אל הים התיך איס קנרון, כשקול הליי לים ותור מתערב כי קריאות הספנים ו' רובלי המשפאות וה' פירות שלל החוף. בריוול'נסים, כבימי הפנדט, סיוור חבתי המשלחת ברחובות ה' עיר השונים. ל'דיו העיר, שנקבצו סבי בני, זכו בקונטרס חינם, וגם אל מנרש המשחקים הנענו... הביקור היה קצר, כי משיד' בכיוון לאנטי-וכיה, יהיה זה סיור פולקלוריסטי רא' שון של נוער ישראלי, עברי וערבי, כמדי נות הנובלות בניבול המערבי שלנו — הים עמלאו זמיר, איסקנדרו — תזכירה

תהום הגיל

בעתון "הארץ" פורסמה האוניברסיטה ה' עברית מודעה בה היא מחפשת מרצה מדעי. בין יתר פרטי המיכורו מציינת המבקשת כי על המועמד להיות בעל נסיון ותק, אך לא מעל לגיל 40. ברצוננו לציין כי רישה זו היא אסכורד נמור: שהרי בגיל 35 לערך גומר אדם את הכשרתו למשרה אקדמאית. בקשתנו היא להעמיד את האוניברסיטה ה' עברית על איהדק, איהמסורות ואיהחור קיות בבקשה זו. שאלתנו היא: האם האוניברסיטה המת' קיימת על כפי המשפלה ותרומות, מסוכת לקבל תרומה ממי שהוא למעלה מגיל 40? שבתי רן-אל, ידיר אינדו העובד הקשיש בישראל, ת"א

כל המכון

בכתבתם, "עת הזמיר הגיעה" (העולם ה' זה 1133), כתבתם כי הזמיר זימרה אורנה ניסתה להתקבל לאופרה הישראלית, אולם מנהלי האופרה סרבו לערוך לה מבחן קול. האמת היא אחרת: הזמרת אורנה עברה אצלנו את מבחן ה' קול בהצלחה. היא הוזמנה לעלידי ההלח' האופרה להצטרף כתנאים הסקובלים באופ' רה, קיבלה גם לעיון הצעת תווה והודיעה שתתן את תשובתה לאחר ימים מספר. מאז לא ראינו אותה ולא שמענו עליה. נ. כהן, מזכירת האופרה הישראלית, תל-אביב

עיסוק השוב

אתם מודים כי "זווה שפיר אינה עוסקת בהוליווד רק כשה שחושבים" (העולם הזה 1137). מדוע פורסמתם על כן את תמונות העירום של זווה. האם לא היתה זו פתם התנפלות נסה עליה?

נאמן למגמתו דיווח העולם הזה על כל עיסוקיה של זווה שפיר, לא רק על אלה שהקורא חנאי אינו חושב עליהם.

לא לפסטיבלים

רוני וורד מרווחת בהתמרמרות (העולם הזה 1137) על נפ' "אנבל" (אנורה) ל' מעו בנד לאומי. ל' דעתה בנד זה מיותר, אם הוא לפי המת' כזו של "אנבל". אני מסתייג מפתחה זו של וורד. לדעתי יש להמשיך בהיפוסים עד שיימצא הפתרון הנכס. בתור, משונע לדבר אחר" החוקר בבע' ייה זו שנים רבות, הנני מציע בתור בנד לאומי מקומי (לא לפסטיבלים) את הבנד שאני לובש (ראת תמונה). הב' נד מצטיין כפסנתרן, טוב לנגנים ולנשים גם יחד, מתאם לשימוש בקיץ ובחורף כפי שאפשר להיווכח מפכס ראשוו. זלמן שנוקפרצקן, תל-אביב

קול אדוניו

שירודיו האחרונים של "קול ישראל" ב' עניו עיסקת הנשק (העולם הזה 1136) שהפי' כז לשומר לראש מפא"י, הייבים להביא את ההלח' שרות השירוד לשינוי שמו של ה' שרות. הצעת: קול מפא"י ו'או קול אדוני. ל' לוי, תל-אביב

זה שנאמר: יודע שו(פ)ר אבוס בעליו.